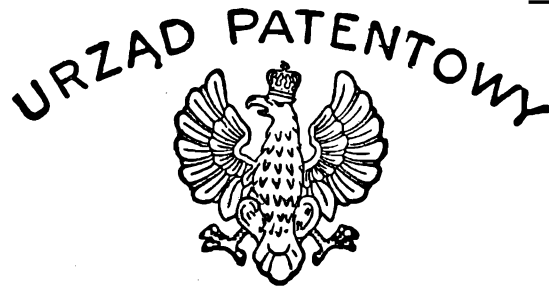

20 sierpnia 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

D01h, 1/24

Nr 3700.

Kl. 76 c 13.

Aleksy Graysnow
(Łódź, Polska).

Sposób połączenia końców plecionego sznurka, stosowanego do napędzania części maszyn przedziałniczych.

Zgłoszono 9 maja 1925 r.

Udzielono 14 grudnia 1925 r.

Większość maszyn przedziałniczych, jak to: obrączniarek, niciarek, cewiarek, wywi-jarek i t. p. maszyny, posiadają organy pracy (wrzeciona, bębny i t. p. części) uruchomiane zapomocą sznurków, skręcanych lub splatanych.

Zazwyczaj końce sznurków takich są połączone jeden z drugim zapomocą wiązania ich na węzeł. Miejsca złączenia ich są u-widocznione na fig. 1.

Węzły te są najslabszym miejscem sznur-ków: końce 1 i 2 (fig. 1), pozostawione przy wiązaniu, roztrzepują się w czasie ruchu sznurków, a obrzeża węzłów 3, 4 i 5 ściera-ją się; z tego powodu sznury po krótkim czasie pracy albo się rozwiązują, albo też rwą się; stąd konieczność zamiany ich na nowe.

Zamiast łączenia na węzeł plecione sznurki mogą być złączone ze sobą sposo-bem podobnym do zszywania, wykonywa-nym przy pomocy narzędzia (fig. 2), które jest rodzajem igły, wyrobionej z drutu. Je-den jego koniec, spłaszczony, posiada o-twór 6, wystarczający do nawleczenia sznurka, a drugi zagięty jest w formę rączki (fig. 2) lub też oprawiony w drewnianą rączkę.

Powyżej opisane narzędzie używa się w następujący sposób. Do połączenia koń-ców sznurka splecionego 8 i 9, pokazanych na fig. 3, igła wpycha się wewnątrz końca 9 (fig. 4), a drugi koniec 8 nawleka się w o-twór igły i potem przewleka się przez ko-niec 9 jak wskazuje fig. 5; następnie prze-wleka się igła przez drugi koniec 8 (fig. 6),

a koniec sznurka 9 nawleka się do otworu igły i przewleka go przez sznur 8 jak wskazano na fig. 7

Tym sposobem zszyte sznurki będą bardzo mocne, a samo złączenie końców prawie niewidoczne dla oka.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób połączenia końców plecionego sznurka, stosowanego do napędzania części maszyn przędzalniczych, w szczególności do sznurków używanych do napędzania wrze-

cion, obrączniarek i niciarek jedno i dwubębnowych, jako też wrzecion i bębnow cewiarek i wywijarek, znamienny tem, że za pomocą przewlekacza (fig. 2) z oczkiem (6) przewleka się wzdłuż osi sznurka poniżej jego końca (9, fig. 4) drugi koniec sznurka (8), następnie koniec (9) przewleka się w ten sam sposób przez pierwszy koniec (8), przyczem przewlekanie to uskutecznia się na określonej długości tak, że tworzy się dokładne i mocne połączenie.

Aleksy Graysnow.

